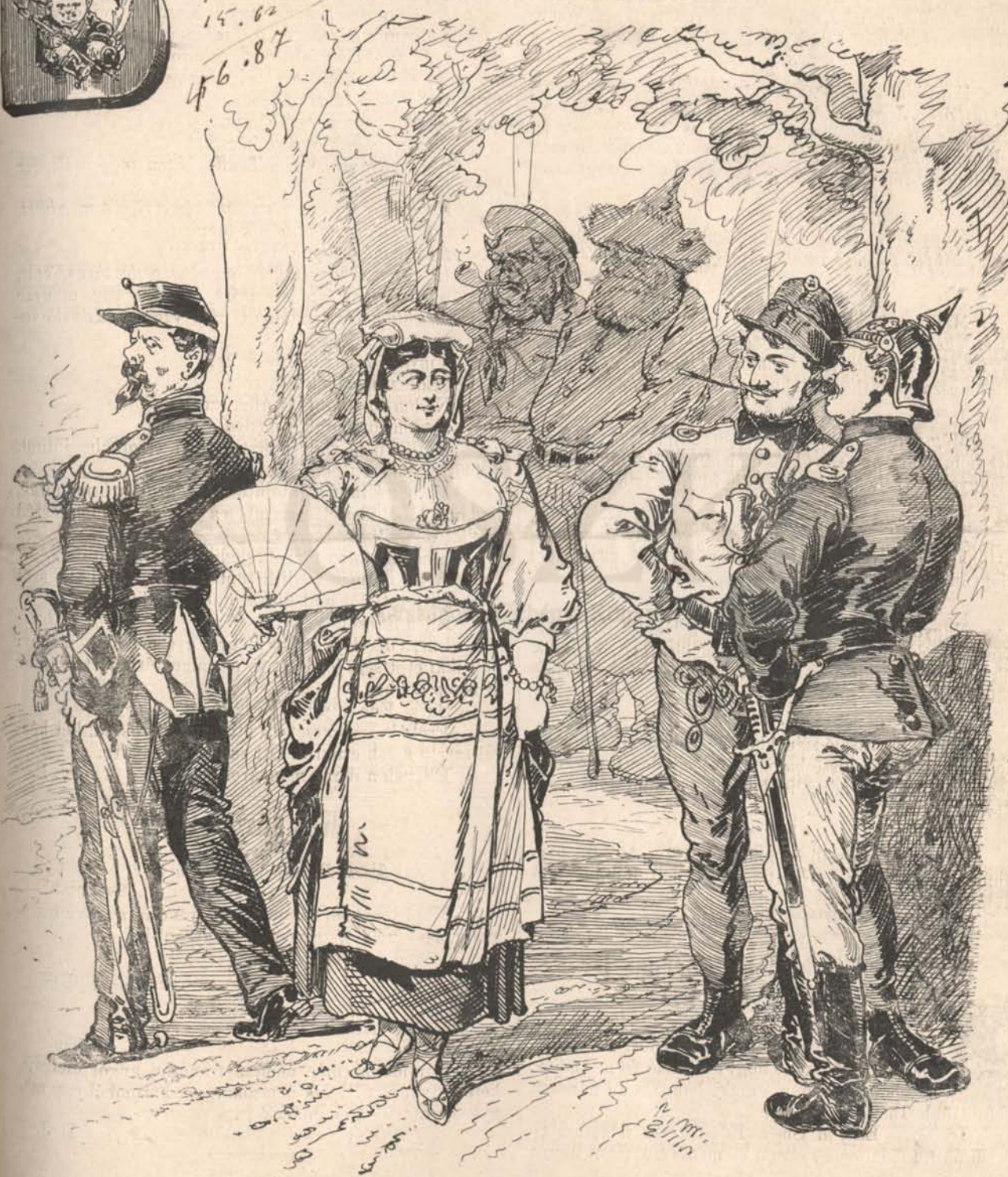

BORSSZEM JANKÓ

31. 25
15. 62
46. 87
AZ EURÓPAI KORZÓN.

Itália k. a.: Régi udvarlóm elhagyott, — csak kaparíthatnék helyette hamar valakit!

Előfizetheti a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt. Egyes szám 16 kr.

Plati deset zlatih.

1. §.

A főnebbi czimmel alakult egy cseh, lengyel, szlovén, ruthén s oláh tagokból álló szövetkezet, melynek czélja mindenre, ami Ausztriában termeltetik, rányomni valamennyi nemzetiség bélyegét.

2. §.

Bankóval kezdődött el a tüntetés, — emberekkel folytatódik. Jogtalanság ugyanis, hogy az egyoldalú »osztrák« elnevezéssel illetessünk. Mindenki, aki a birodalmi tanács alá tartozó országokban születik »német-cseh-lengyel-szlovén-ruthén-oláhnak« fogja magát nevezni.

3. §.

Hogy nevét el ne felejtse, külön memnotechnikai alsó, középső és felső iskolák alapítatnak.

4. §.

Mivel a többi nemzetiség ugye hanyagolja el saját érdekeit, de a németek nagyon is hajlandók magukat tisztán osztrákoknak vallani, orczájukon a foederalizmus eszméje látható alakban kitátovirozandó.

5. §.

Még pedig a következőképen: Minden osztrák német homlokára az osztrák és cseh czimer, jobbik arczára a lengyel és ruthén, a balra pedig oláh és szlovén.

6. §.

A társulat[tagjai zsebükben apró bélyeg vasakat tartanak s a bélyegtelenül megjelenő osztrák németeket lefogván, megbillogozzák.

7. §.

Nagyobb biztosság kedvéért a bélyegtelen osztrák-németek bélyegconkítás czimén pénzbírságra is ítélhetők, mely büntetést a szövetkezet igazgató tanácsa szabja ki.

8. §.

Hogy a zászló-szineken is valamennyi nemzet kielégítették, ami kissé bajos, mivel mindegyiknek más meg más a színe, foederalistikus lobogó mintájául a szivárvány vétetik.

9. §.

Minden tisztviselő valamennyi nyelvet köteles megtanulni s ennél fogva a nyelvtanokon kívül minden más tantárgy eltöröltetik.

(Folytatása még lehet.)

Ifj. Suess Ede küldetése Budapesten.

(A »Potitük« után.)

Fontos hír!

Az osztrák centralisták emisszáriust küldtek a magyar fővárosba s hogy a misszió fel ne tünjék, egy 3. gymn. tanuló alakjában. De mi mindent kisütöttünk. Ime a valóság.

Ifj. Suess Ede, id. Suess Ede osztrák ismert képviselő fia tiz láda árpa-, sárga- és medvecukorral indult

Magyarországba. Pestre érve, azonnal a propagandához látott és két Fröbel-gyermekkertet látogatott meg, hol cukrokat osztogatott ki ily szónoklat kíséretében:

»Tisztelt kollegák!

Ezen cukrokat a jó bécsi bácsik küldik. (Éljen!)

Az én nevem Suess, vagyis édes. Mi mindnyájan édesek vagyunk és nagyon sok mézes madzaggal rendelkezünk. Fogtok még több árpa cukrot is kapni, (Éljen!) ha megteszitek, amit kívánok. Izgassátok fel otthonn apáitokat a cseh bácsik ellen.

A cseh bácsik rossz bácsik.

A cseh bácsik csunya bácsik.

Legcsunyább bácsi a Taaffe bácsi, meg a Rieger bácsi.

Küldjetekek föl egy deputációt és verjétekek meg őket, mert a mi papáink nem merik tenni.

Akkor még több cukrot kaptok.«

Ifj. Suess Ede ezek után lelkes óvációk tárgya volt, de czélját mégsem érte el, mert másnap egy magyar gyermek-küldöttség tisztelgett nála Vigyázó László vezérlete alatt.

Vigyázó Laczi úr így szólt:

»Édesz balátunk!

Nadon töszönjük az álpa czutlot.

Nadon töszönjük a medve czutlot.

Méllen med vadunk hatva, hod eszetekekbe jutunt, mikol tellünk nettek.

Mi beszéltunt a tatáinttal ész azot azt mondták, hod mi a ti belüdeitettel szemben a szidolú szemledeesszéd mellett maladjunk.

Melt ati tolpa tözi teveledit, medeszi a ditnó.

Azélit mi nem szedithetunt lajtatot, de ha van szot álpa czutlotot, hát csat hozzátot, elfodadjuk.

Éljen Suess!»

Ime, a derék politikus magyar gyermekek — mennyi politikai érettség, jogérzet és parlamentáris jártasság az új nemzedékben!

Suess Ede búsan lógatta orrát.

Próbált szerencsét az utczasuhanczokkal, két kézzel szórta a sok cukrot. Ott se ment semmire.

Éljenek a derék magyarok!

r. l.

Két sürgöny.

T. cz. Borsszem Jankó urnak.

Budapest.

Megjelent már rólam német, francia, angol munka, mikor írják meg életrajzomat magyarul is?

Válasz fizetve.

DEÁK FERENCZ.

* * *
Néhai Deák Ferencz urnak.

Ottfenn.

Miután van már német, francia, angol életrajz, kétségkívül megjelenik nemsokára a háromból egy magyar eredeti — kompiláció is.

B. J.

Német hirlapírók: Kegyelem! Hiszen az alkotmány szabad sajtót biztosít!
Venczliesku (cseh szedőgyerek.) Az meg is van, csak érteni kell hozzá! Szláva, panye Taaffe!

A holt évad.

(Kulissza-titkok.)

A NAP tüzes sugára árad,
Izzón ragyog a tér, az ut.
A város népe pilled, bágyad,
Boldog, ki egy kis »zöld«-be jut.
Most lassu a világ folyása,
Nem kedvező ujság írásra.
Redaktor ur is menekül
A hő és unalom elül.

A munkatárs kétségbeesve
Jár a redakcióba fel:
»Hogy töltjük meg lapunk ma este?
Ah, annyi benne még a hely!
Mily boldog a ki marienbádoz,
Ostendéz, vagy a honban áldoz
Pénzt, egy kis hűsért és habért
S nem izzad, mint én a lapért.«

Befüggönyözött redakcióban
Lassan lassan telik a lap:
A könyomat »Hiradó«-ban
Van »öngyilkosság« öt darab,
Két »napszurás«, — egy »ebveszettség«,
»Párbaj« ... »sajtópör« ... »Függetlenség«,
Adj hozzá egy »vadult lovat« —
És kész az újdonság-rovat.

De vezércikket kér, — óh átok! —
A szurtos kis szedőgyerek:
Már nem henczegnek a horvátok,
És elcsitultak a csehek,
Mithád pasa — immár kiürva,
S még nem lett nihilista sirra
A czár ... A cikkíró tehát —
Maga csinál politikát.

És veszedelmes szövetséget
Ilyenkor köt angol s orosz,
A japán-kérdés ekkor éget,
Jávát anektál a porosz,
Ilyenkor bukik Tisza Kálmán —
S a cikkíró eféle álmán
Sokkal jobban megizzad a
Hű olvasó, — mint ő maga.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Csúf nehéz, bele-
szokni ebbe a filiszter-
életbe. Tudj' isten, a 8
órai vacsorát mindig el-
mulasztom.

— Olyan önkéntes
számkivetés formában
élek; nagyon kevesen tud-
ják az atreszomat. Mert
ha így nem volna, olyan
számkivetéseket kapnék
mindennap, hogy még
a hajamszála is glédába
állana, akit a Rudi borbély
tegnap kaszabolt le a
koponyámról.

— Azt hiszi az a mi
hájas doktorunk, hogy
annyit értek én ahhoz a diák nyelvhez, akár ő a nyavalyához;
azt kérdezi tőlem: no domine spectabilis quomodo vales? —
vágom oda neki: cogito ergo sus!

— Hogy mennyire hiányos nálunk a törvénykezés, az
is mutatja, hogy engemet egy éjjeli palánk-átmászásért apa-
sági keresettel t.madtak meg.

— Gazdálkodom nagyban. Szerencse hogy csak két
hónapig tart a vakáció, mert különben szegény öregemnek
nem maradna miből küldeni a gázsit.

— Be jó, hogy olyan disznó meleg van: ha hűvös
volna, képes volnék még tanulni is.

— Már többször kérte az öregem a bizonyítványomat.
Utánam küldik. Hanem az anyusnak megmagyaráztam, hogy
mai világban bajos el nem tűnni. Szörnyen ráijesztettem. Most
mar kirukkolhat az a testimonium.

— Főolvasást tartok az öregemnek valami »Xund-
hájszleréből« az ebédutáni alomnak haladottabb korban
való elmaradhatatlan voltáról. A szőlőbe majd én megyek ki,
hogy ne henyeljenek a kapas lányok.

— Amíg Pesten voltam, a Gyuri öcsém szörnyen utá-
nam serdült. Pech! Ide s tova Pestre pályazik ő is; nagyon
életre való a gyerek, pedig nem szeretem a konkur-
rencziát!

— A francia nyelv tanulásánál legkönnyebben tanul-
tam meg a la poche szót, mert az én zsebem valósággal és
mindig lapoché.

— Az írja Pepi barátom a centrumból, hogy olyan az
egyetemünk tajéka, mint az én zsebem — huszonkilencze-
diken.

— A Guszti profesorunk is fürdőzik. Könnyű neki,
mi izzadunk es ő — hűsöli le.

— Frei Gyula ur nézetében osztozom. Belépek a lici-
táló kompaniába, legalább megnyerem a réven, a mit elvesz-
tettem a vamon.

— A művésznek Párisban van a »Salon«-ja, a jogásznak
a Buzalkánál.

Kraepelhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Preschburgpan, az allerhexdi loyalidédull a véfárospan, ety rebeller dzsigos mer leni szergezde retagder ety motyor pladlidul és fan negi gurázs irni az ifé ginézer nelfpan ety ardigel, hoty — géreg bardon degindedezs boliczáj — hoty negi dzsászár

nem gell, gotterhalte nem gell, zsemmi se' nem gell.

Gar czu tumm!

Ézs mi derdenig pedjár gonáz zsgriblernag?

Asz ezsgideg, amigdull asz apjug mintengidüll föld xinunxdráj preschburgi burger és háziur, nem idéllig el, amid mekértemellne: éledhosszik ogoszdofa, honem zétyentyolászatos zsgándáll: vellmentig.

Id mekállja én dillem asz esze!

Nem ismereg debed Preschburg.

Preschburgba motyor zsrnáll, motyor zergezde, motyor brezbrocesz!

Preschburg nem ogorja dzsászár, csog giráll, nem ogorja gotterhalte, honem dremdede Rágodzgi márs, meg Gosud mars.

Hofá lede k. k. Badrüodizmus, k. k. resbegd és z k. k. lellgezsedés?

A herr fon Schmerling exlencznag fan rá ikoszák, hoty: fárhadung, mozd már ogornág dutni csog oszd, hoty: mi d fárhadung?

Szomró én düllen a ziv; giurdjág mék a Preschburgban izs a k. k., udolljára zse nem marad etyep, dzsog:

P. p.

A lourdesi zarándoklás.

(Utí rajzok.)

Velence.

EL kellett mennünk Lourdesba, hogy tulliczítáljuk a szlávokat. Ők csak Rómába mentek, pedig oda könnyű eljutni, mert minden út Rómába visz, de Lourdesba már sokkal nehezebb az eljutás. S így letromfoljuk Stroszmayerert. Utunkat választhattuk volna Németországon keresztül is, de ott nagy számmal lévén találhatók a szabadoncok, bujonzok és másnemű eretnekek, mi a pápista olaszországi s a semleges tengeri utra hártároztuk el magunkat. Velenczében megállapodtunk. E város nevezetes arról, hogy Dunanan és fia Patroclus egyszer meglátogatták.

* * *

Miláno.

Cathedralis. Jó vezeklést imádkoztunk nemzetünk azon vétkeiért, melyeket példabeszédeiben elkövet. Oh magyarom, miképen mondatsz oly alaptalanságokat, mint hogy »minden szentnek maga felé hajlik a keze,«

aztán »se nem árt, se nem használ, mint a szentelt víz.« Világos blasphemiák!

* * *

Genua.

Hajóra szálltunk. A tenger igen háborgott s eszünkbe jutott, bár velünk is megtörténhetnék az, ami azon semitákkal történt, akik száraz lábbal mentek keresztül a tengeren. De Nogáll kanonok úr, ki próbából rátette lábát a víz színére, majd bele esett s így konstátaltatott, hogy vagy a földközi tengernek nincs meg az a tulajdonsága, melylyel a vörös tenger bír, vagy hogy a csodákra még nem szereztünk elég érdemet. Elindultunk. Tengeri betegségek pusztítása, mely a bevétel és kiadás közti egyensúlyt mindegyikünk testi háztartásában fel forgatta. A kiadás fölülmulta a bevételt. Deficit a gyomorban.

* * *

Marseille.

Utközben csodák estek rajtunk. Többeknek közülünk gyönyörtü vizióik voltak. Egyik utitársunknak megjelent álmában egy kéz, mely felhők mögül pápai kamarási dekretumot nyújtott feléje. Társaságunk más tagja azt álmodta, hogy nagy szél fú Róma felől és roppant eső csap ránk, de a csöppek mind szent rendjelekké válnak és mellünkre ragadnak. Amen.

* * *

Lourdes.

A lourdesi hires víz nagyon jó találmány. Export óriási. Pedig csak kútviz. Mégis többet vesznek be belőle, mint Marienbad, Ems, Gieshübel, Borszék és Parád. Így kell és lehet a vizet értékesíteni.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Nem ösmerek mogamat ki. Az egyik mangya, csehek elcsehesítenek banknoták, a másik hoid elpizkositanak őket. Ogy láczik, hoid cseh meg pizszok az mindegy.

*

Hoid a csehek okorják saknyelvűség, asztat nem csadálók. Elféri náluk a sak nyelv, mert nagyszájuk.

*

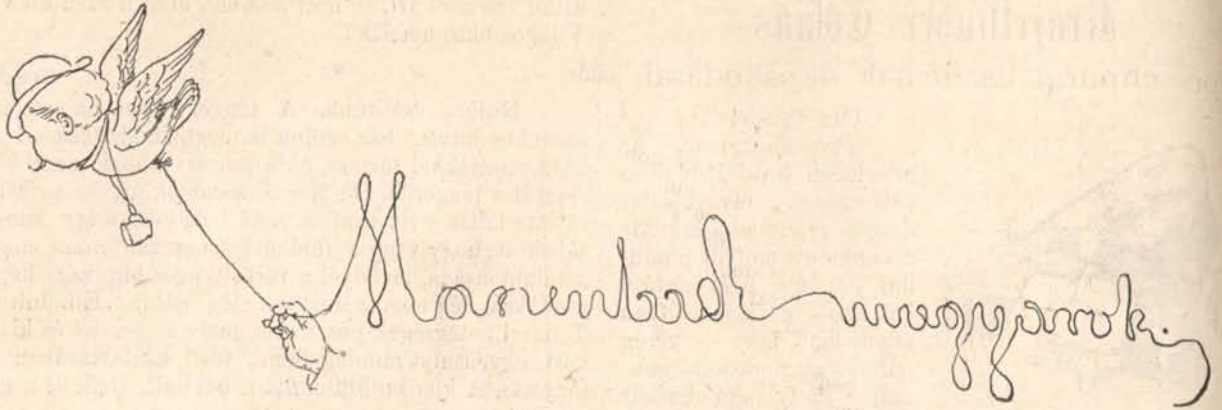
Tekintettel a sak ünjlkoságra, külene hini a szézon mort voltaképen szézon »Selbstmor!«

*

Foresa, hoid ojságok írják olan bizedalmasan 28 fok — 30 fok Réaumur. Mér nem írják 30 fok nádságos herr fon Réaumur, mikar van olan magas állásu?

*

Harvátok mast már megkaptak a gránicz, volna csak jó most hoidha ez a gránicz volna a mienk konzesszionoktul is a gránicz.

(Vége.)

A magyar tudományos Akadémia titkára többnyire maga járja ezt a kerek marienbadi erdőt. Kanonoki cingulusát ő is napról-napra szűkebbre foghatja már, könnyen vérmesedő képzelete a fenyves erdőben fölleli a góth templom oszlopait s akárhány olyan pillanata van, hogy azt hiszi: most püspöki minőségben sétálgat az ő székesegyházában, amely boldog gyarapodásra való kilátása kellemes ellentétben áll testi fogyatkozásával. Mikor este felé lejön a sétaterre, nem tesz egyebet, mint bámulja a moszkvai rabbinust, aki érseki

terjedelemben ömlik el két széken. S eszébe jut a régi zsidó közmondás: »kövér rabbinuson, sovány kanokon nincs áldás.« Azért is öntestikéjén a soványítást nem viszi a sanyargatásig.

A kedvező véletlen Fr a k n ö i mellé, (reményelem, ráismertek) Salamon Ferenczet is adott nekünk. Olyan jó ötletei vannak, hogy akárhányszor eltűnődtem rajta: ime egy ember, aki lehetne gazdagon fizetett szerkesztője egy éleztáblának s inkább a »Budapesti Közlöny« szerkesztésével vesződik. Mennyivel több érkezése volna amugy, befejezni Budapest történetét! Hogy a közvélemény sürgeti ennek a folytatását: ezért

magára vessen! Mért írta meg oly vonzóan az elsőt? — Sétaközben arra inti Csicséri Borsot, vegyen példát

a fenyőfák karcsuságáról, mert ezeket követendő példa végett ültették ide a tepeli kövér barátok, e gazdag völgynek vezeklő tulajdonosai.

A fővárosi közegésség egyik leghatásosabb hirdetője, Harsoghy G r ó s z Lajos a kimerülésben szenvedő »Kreuzbrunn« ernyedését vidám oldaláról fogja föl. Dörgő kacajától megingott az oszlopos csarnok, hysterikus görcsökbe esett huszonhat kövér asszonyság, meghajoltak a fenyűszálak, megrepedt az orchestrum nagy dobja, a »Friedrichstein« őskori koczkái meglódul-

tak és megfordult Henrik király is. Nem sirjában a IV., hanem sarkán az V., aki Chambord grófnév alatt szür-

csöli itt a forrás vizét. Legott meg is szólította (Grósz Lajos t. i. a királyt) és ismeretes perdülékenységgel ez egyszer nem azt mondta neki, hogy: »le comte est au jardin«, hanem »le comte est á Marienbad.« Arra a kérdésre, hogy: »où avez vous votre canif?« V. Henrik kivett a zsebéből egy ordót s a mi Grószunk kabátja gomblikába akasztotta.

Nemzeti színházunk zenekarának egyik tagja, a jól járt Rein dl ur, aki a mult hónap elején megütötte valamelyik lutri 50,000 frtos főnyertesét, a hűvös erdő-

ben ül és muzsikál, annak bebizonyítása végett, hogy akad néha a világon boldog klárinétos is.

Tegnap nagy izgalom volt az itteni közönségben. A vén erdőkerülő lélekszakadva rohan le a »Mecsérytemplomból«, hogy ő saját édes testi szemével láttá az erdei tündért! Hol van? Utána! Elejébe! Amielőtt elröptül!

Hát ott látom Márkus Emiliát, a »Kreuzberg« mögött. Hogy a fürdő-épület előtt elment, a kövér asszo-

nyok csak nézték, csak nézték: valjon mit keres ez a karcsúság hizalmas Marienbadban?

Van itt még sok egyéb nevezetes magyar: p. o. a Baumann (most Fafy) Kóbi (most Kadocha), aki Balázsékkal ugyancsak muzsikáltatja magát a »Victoriában«. A kávézó kurgasztok nézik s kérdezik: ki légyen az a magyar mágnás? Börzevici azt mondta nekik, hogy ebben az urban a legősibb magyar vér kering — amennyiben itta. (Ausgezeichnet!)

Jövöre kevesebbet!

CSICSERI BORS.

- Kétségtelen, hogy a hunoknak nyelvök volt.
- Uraim! A vakációban szintén tartok rendkívüli előadásokat, ugy, mint azs egész évben.
- És az asszony a fejő lévő egészséges fazekat a lába előtt cserepekben henteregve találta.
- Az üstökös sokkal veszedelmesebb, mint veszedelmes.
- A Niagara rendkívül nagy, a leírásokban három órányira is lehet hallani.
- Ott, hol sok mocsár van, a halandóság rendszeren igen egészségtelen.
- Puszta-Nyék azelőtt Vörösmarty születéshelye volt.
- A calais-i csatorna alatt nagy lyukat fúrnak, melybe később az alagutat helyezik.
- Caesar rabszolgának öltözve mezitelenül uszta át a Tibert.

Választási reminiscencia.

A tabi kerület szélbali jelöltje nem talált jobb szószólóra, magával vitte hát körutjára a tabi borbélyt, ki egyuttal a járás sebésze.

Somban feláll a borbély a hordó tetejére és kezd a hallgatóság kedélyére hatni.

A községbíró, midőn már eléggé delectálta magát a borbély eloquenciáján, közbekiált:

— *Elég már ebből, mondja már inkább, hogy mikor jön köppölözni?*

Uszó-egylet.

MIKOR mindenki uszik, ki vízben, ki adósságban, ki szóáradatban, csak a Duna hullámaival oltható égető szükségét képez az uszó klub megalakulása.

A klubnak nem helyes »uszó« egylet nevet adni, mert ez könnyen arra a balvéleményre vezethetne, hogy az egylet egy szép reggelen eluszik. De minthogy uszni annyit tesz, mint semmi körülmények közt alá nem merülni, proponáljuk, neveztessek a »felszínen lebegők egyesületének.« Mivel továbbá az uszónak megölő bétűje a bukás, nézetünk szerint Tisza Kálmán az egyetlen elnöknek termett ember, ki bámulatos szívósággal maradt mindeddig a felszínen, daczára, hogy gyakorta az ellenkező szelek által felkorbácsolt ár ellen kellett usznia.

Alelnöknek dr. Schwimmer Ernőt mernők ajánlani, már neve is elég garanciát nyújtván képessége mellett.

Az egylet rendes tagjai uszók és nem uszók. Az utóbbiak azonban kötelesek, ha a Dunába akarják magukat ölni, ebbeli szándékukat a bizottságnak idejekorán bejelenteni, ellenkező esetben az egylet nem áll jót szándékuk sikerüléséért. A bukás ellenkezően a kvalifikációval, önként értetik, hogy a bukott kereskedők ki lesznek zárva.

A ki tiszteletbeli tagságra aspirál, egy nagyobb uszó versenyt kell kiállania (pl. a Depinyi uszoda északi pólusától a déliig) melynél fő kellék a művelt modor, az az hogy ne igyekezzen a külföldiek elé tolakodni. Buzdító példa Szekrényessy.

A versenyben verse(ny)zők is részt vehetnek s ezek lapossága az uszánál épen kapóra jön. A próbát kiállottak székeszást tartanak, minekutánna kiszolgáltatik nekik az uszó-hártya-hólyagra irott disz-usz-oklevél, melynek előmutatása följosítja őket az uszómeszteri, vagy mat ózi sulyos felelősségű hivatalokra.

Az eszmetársulás alapján üléseiket a Haltéren tartják, mely e végből a rozzant szobor helyett Hero és Leander szobraival diszittetik; ugyszintén czimerül hal és kácsa fognak fungálni.

Az egylet férfitagjai tartoznak az uszkáron kívül minden kutyát kiküszöbölni, a női kacsók pedig kedves kötelességüknek tekintsék ezenem többé tépést készíteni, hanem uszónadrágokat varrni.

Az uszóegylet megalakulása rendkívüli lendületet fog adni az uszó sportnak. Különbösen is, mióta »Dunánan apó« a Dunát Budapesten népszerűvé tette, az uszó-sport mindinkább emelkedett. Csak az egy Szarvas Gábor gáncsolta, a mennyiben nem fogadja el a pudlikutyának »uszkár«-rá magyarítását, hanem inkább Oszkárt ajánlana, ha ezt meg Győry Vilmos, a svékus király nagy tisztelője, nem ellenezné.

Az uszó-sportnak a fővárosban igen nagy jövője van. Mint halljuk, a hadügyminiszter, tekintettel a katonamundur drágaságára, a közös hadsereget uszó csapatokká szándékozik átváltoztatni, mely esetben az uszó-sport mindinkább emelkedett. Csak az egy Szarvas Gábor gáncsolta, a mennyiben nem fogadja el a pudlikutyának »uszkár«-rá magyarítását, hanem inkább Oszkárt ajánlana, ha ezt meg Győry Vilmos, a svékus király nagy tisztelője, nem ellenezné.

A tanügyminiszter hasonlóképen azt hánytorgatja fejében, hogyan lehetne valamennyi iskolát uszó iskolává alakítani, az egyetemet pedig uszóegyetemmé. Ennek jó oldala az volna, hogy akkor a kánikulában sem kellene vakációt adni, hanem lepedős tanárok uszónadrágos ifjaknak a »trambulin« kathedrájáról tradálnák a vizes tudományokat. Így az ifjuság tudományos kiképzésére évenként mintegy 3 hónap, mely most használatlanul vesz el, meg volna nyerve, világos tehát, hogy ifjuságunk miveltésége pár év multán 25 perczenttel fölmulná a külföldét.

Az uszóversenyek a lakosság vízinevelésére igen nagy hatással vannak. Nem is látjuk be, mért ne alakítanák át a lóversenyeket viziló-versenyekké, mikor már

egy stüldő elefánt is annyit jövedelmez a népszínházban. Az uszóversenyek persze az egész lakosságra kötelezők volnának. Csecsemő-verseny, szűz-verseny, legény-verseny, menyecske-verseny, néném-asszony-verseny, salakbakter-verseny stb. E versenyek színhelyei mindenütt lehetnek: a Kálvin-kut medenczében s a Dunán, a Diana-fürdő kádjában s a vízvezeték valamelyik fő-csővében. E versenyekkel karöltve járnak a kirándulások. Ma az országgyűlés uszik le az újpesti szigettől Promontórig s utközben megvittatja a kvótát (ily alkalommal Hely Náci is könnyen megbuktatja Tiszát — notabene a Dunában!) — holnap meg az akadémia tartja ünnepélyes nagygyűlését, a vendégekkel együtt leuzva Váczról-Budapestig, élén Lónyay Menyhérttel. Holnapután meg majd az országos nőképző egylet lubiczkol végig a Margitszigettől a Csepel-szigetig, az országos nőképzés mibenlétéről ad oculus meggyőzve a parton álló közönséget.

Ime az uszó-sport számtalan áldása! Óhajtjuk, hogy beteljesedjék mind.

Evva és Lujza.

Szomorú vagy vig darab aszerint, hogy megcsinálják,
4 felvonásban.

Személyek.

VISI.	BORSSZEM JANKÓ mint
EVVA.	kibonyolító.
LUJZA.	RÁKOSI.
	LUKÁCSY.

I. Felvonás.

Direktori szoba.

1. jelenet.

Evva (pipál.)

Rákosi (dala kiyül)

*Voltam én is valaha,
Népszínház direktora... (a dal lassanként
elhángzik.)*

Evva. Boldog sváger! Már te tul vagy a direktorságon... De én — de én!... Óh azok a primadonnák...

2. jelenet.

Evva. Visi.

Visi (belép.) Itt vagyok.

Evva. Mivel lehetek szolgálataira?

Visi. Rögtön megtudja. Szerződötteti Lujzát vagy sem?

Evva. Szerződöttetném — de ő nem szerződik.

Visi. Az ön hibája, mért nem ád neki annyit, amennyit kér? Lujza nélkül nincs népszínmű.

Evva. Hiszen kedves Visi ur, megadok én neki akármennyit, ha ön nekem megígéri, hogy engem kiránt, amikor majd kifogy az aprópénzem.

Visi. Ez kifogás!... szerződötteti vagy sem?

Evva. Ha kiegyeznénk valahogy!

Visi. Más szóval: nem. Látja ezt a tollat? Ez a toll trombita, mely az ön Jerikójának falait lerombolandja (el.)

II. Felvonás.

Vad tájék az »Athenaeum« nyomda körül. Sötét éjszaka. A színpalak mögött nyomda-gépek dübörgése.

1. jelenet.

Evva (jön.) Rettentő! Ott benn nyomnak ellenem cikkeket... Tárczában, vezércikkben, újdonságban, entrefiletben fenyegetnek, hogy ha Lujzát nem szerződötetem, elveszik tőlem a népszínművet... És nekem e cikkeket mind el kell olvasnom... Meg vagyok törve... (kopogtat a »Hon« szerkesztősége ajtaján.)

2. jelenet.

Visi (hangja megjelenik.) Ki vagy?

Evva. Én.

Visi. Ki vagy te — »Én«?

Evva. Nevem Evva. Foglalkozásom: meghurczoltóság.

Visi. Mit óhajtasz?

Evva. Ime derekam. Beadom.

Visi. Ide hát a kezedd! (megkötözi.) Örvet a nyakadba! (megteszi.) Lánczot a lábadra (mint fent.)

Eva. Mire való mindez az előkészület?

Visi. Így fogsz a szép Lujza elé járultatni.

III. Felvonás.

(Mennyország. Lujza lakása.)

1. jelenet.

Lujza (énekel, mialatt bájainak tengerében fürdöt vesz.)

*Szép is vagyok, jó is vagyok,
Csakhogy nagy gázsít akarok.*

2. jelenet.

Lujza. Visi. Evva.

Visi. Itt hozom Evvát megkötözve és van szerencsém jelenteni, hogy neki már most muszáj akármilyen szerződést aláírni.

Lujza (gyönyörűen mosolyogva.) Látja direktorka, így szépek maguk, így szeretjük, ha szépen kezesek. (Verőfényes pillantást vet Evvára.)

Visi. Ime a szerződés. Csekélység, 40,000 frt, 10 havi szabadságidő egész fizetéssel. Két havi betegség stb.

Evva (megtörve aláírja.)

IV. Felvonás.

Utcza.

1. jelenet.

Evva (mint Belizár házról házra jár.)

Lukácsy (vezeti.) Színház csukva, Evva bukva!
(Melodramatikus eszöndes zene.)

3. jelenet.

Voltak. Borsszem Jankó.

Borsszem (közbelép.) Ugyan kérem, ne csináljanak ilyen tragédiát... A mai izlés a szerencsés véget szereti... A 4-ik felvonás nem végződik rosszul, ha a 3-dik felvonásban nem vetik el a sulykot... Bájós Lujza! (Lujza rózsaszín felhőkben feltűnik.) Isteni primadonna! On*nekünk kell, de önnek is kell a népszínház... Értsek meg egymást ketten és legyenek boldogok! (Lujza és Evva kezét egymásba teszi s a közönség tapsai közt áldását adja a szép frigyre.)

Istóczy-album.

Ajrach. Bálbóztén, nem sinálna nekem ed kis leves, beteg vadjok.

Bálbóztén (készít neki rántott levest és elébe teszi.)

Ajrach (a levest kanalazva.) Bálbóztén, ez van libaleves!

Bálbóztén (mosolyog a hízlegésnek.) Dehadj liba, sak közönséges rántott leves.

Ajrach. Ha mondok, ez van valóságos libaleves, nálunk a libák uszkálják ilyenbe.

Szabályzat

a kolosvári pinczérnök tárgyában.

Ős Kolosvár városa erkölcsösségének helyreállítása czéljából elrendeltetik, hogy:

1) A város területén pinczérnök többé nem szabad tartani; teendőiket férfiak fogják elvégezni.

2) Hébe istenasszony, az olympusi főpinczérhölgy neve minden Kolosvárott közkézen forgó akár iskolai, akár másnemű könyvből kitoröltetik; teendőit férfi fogja elvégezni.

3) Nehogy a pinczérnök férfiruhába öltözve, a rendeletet kijátszák, csak szakállas és bajszos pinczérnek türetnék meg. A rendőri közegek gyakrabbi tépegetés által meggyőződést szereznek arról, hogy a szakáll nem ál.

4) Mivel azonban a kolosvári gyarló férferényt nem csupán a pinczérnök, hanem a szobalányok és szakácsnők veszedelmes, gonosz fajtája is veszélyezteteti, sem szobalányt, sem szakácsnét ezentul Kolosvárott tartani nem szabad; teendőiket férfiak fogják elvégezni.

5) Tekintve végül, hogy a mezevizeken kívül a gyöngye lábön álló kolosvári férferényt bármily más hölgy is könnyen kísértetbe viheti, Kolosvárott ezentul semmiféle nőszemély nem fog türetni és teendőiket férfiak fogják elvégezni.

A kolosvári városi tanácsból.

SODA BOGARAK.

— Haj Rákóczy! —

(Fővárosi magyarság.)

Ezen forrásnak felsősége kitüntette az ausztriai császár, magyar király ő felsége által. A magy. kir. orsz. akadémiától Párisban, ugyszintén az első kül- és belföldi orvosi tekintélyektől, mint gyógysavban a leggazdagabb és leghatásosabb minden eddig ismert keserűviznél, (57.1 100 részben) mely a legmagasabb elismeréssel lett kitüntette. — Mely semmi más keserűviztől elért lavanytartalmu, megmutatja továbbá ennek használatát eszós betegségeknel, köszvény, rakodvány és huygasavas sóknál (köszvény, hólyagkő) átellenben minden más keserűvizeknel felülmulhatlan- és sikerdusabb. Mindrendes anyag elégséges egy bordói pohár, átellenben egy nagy pohár más keserű forrásokból. Előlegek minden gyógyszerárban és fűszerkereskedésben.

*

— „Heinekölteményei.“ —

Ford. Endrödy Sándor.

(Bpest, Aigner Lajos.)

A lányka sóhajtozva állt
A tengerpart felett,
Nagyon megindította őt
A pompás naplement.

Kisasszony, legyen ön vidám,
A sóhaj mitsem ér:
Itt elől most szépen lemegy
S hátul majd visszatér.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Satyr. (B. Gyrm.) Tulságosan hosszú. Kivánsága szerint a megjelölt napig félretesszük. — „Csók“ (Klzsvr.) Nem eléggé czuppanós. — „Végzett földesur.“ Ezt is az előbbi módon intéztük el. — **Aesculapius.** Legvilágosabb felelet a közlés, kivált mikor már nem is először történik. A mostanít meg már épen igen jól felhasználtuk s reméljük, nem gondol többé olyat, mint levele zársoraiban. — **W. A.** (Bápst.) Besoroztuk. — **I. I.** (Iplysgh.) Ugyan ne rontsa nyugodt álmát azzal a fölösleges heveskedéssel s legyen meggyőződve, hogy bármily biztosan tudja is ön az ellenkezőt, mégis van ott más is, a kinek jussa van ahhoz a két sovány betűhöz. Elég nagy a város, hogy ön mellett elférjen. — **K. A.** (Ll.) Jelles, de ebből a számból már kiszorul. Ám a jövő héten csak még inkább kapóra jön. — **X. Y.** (B. Ujfl.) Jönnek. — **B. A.** (Bápst.) Soh' se ütközzünk meg oly nagyon, ha az a tisztelendő ur kissé virágos nyelven ír. Ez még nem csodabogár. — **Morgó.** Abban a czikkben semmi sincs, a mi gunyt érdemelne, sőt az illetőnek buzgólkodása, bárha szűk körre szorítkozik is, dicséretes és követésre méltó. — Több levélről, hely szűke miatt, a jövőszámban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.